

a debat El resultat de les eleccions municipals

Fent un símil d'aquestes eleccions amb el món del futbol podríem dir que el Real Madrid ha guanyat la lliga, però que el Barça ha estat proclamat campió de la competició per voluntat expressa del tercer classificat, el Sevilla C.F., doncs evidentment, els punts obtinguts per aquest equip sumats als obtinguts pel Barça, superen els aconseguits pel Madrid. Així de senzill i així d'absurd. En política aquesta maniobra és legal, encara que sigui èticament dubtosa. Ens preguntem què passa amb la majoria dels que van anar a votar el 27 de maig i que es van pronunciar per què CiU estigués la govern? Encara estem esperant que els dos equips que han pactat apartar al guanyador donin una explicació convincent a aquells votants (que son majoria, recordem-ho), del per què la seva voluntat sobirana no s'ha respectat. No és l'essència de la democràcia el respecte a la voluntat majoritària? Acabem de començar el nou curs polític en el que per segona vegada CiU estarà a l'oposició. A diferència del que va passar l'any 2003, aquest cop hem guanyat i per tant el nostre paper és encara més dur i dolorós. Està clar que farem oposició, i que aquesta oposició no serà com la de l'anterior mandat. No ho podrà ser. Vetllarem per tal de que les coses funcionin bé a Santa Eulàlia i treballarem per aconseguir-ho, però aquells que ens han exclòs del govern han d'entendre que tenim la responsabilitat d'intentar aplicar el nostre programa, que és el programa que vol la major part dels votants. I en aquest sentit, la flexibilitat negociadora per part nostra en els temes més importants donarà molt poc de sí. No hagués estat més efectiu aprofitar les energies de tots els regidors en un ampli govern com proposava CiU?

El resultat de les eleccions, més o menys tothom el coneix. Tot i així, el repetirem per tenir-lo clar del tot: CiU ha obtingut 5 regidors (amb 884 vots), I-ERC 4 regidors (amb 872 vots), PSC 3 regidors (amb 541 vots), PP 1 regidor (amb 212 vots) i ICV no ha obtingut cap regidor però sí 133 vots. D'altra banda, un dels aspectes més preocupants de la societat actual, l'abstenció ha estat d'un 45'47%, ha augmentat més de 10 punts pel que fa a les eleccions anteriors.

Davant d'aquests resultats, vam veure clarament un empat tècnic a la primera posició, ni creïem ni creiem que 12 vots de diferència en un poble de 5.027 votants pogués determinar un guanyador. D'altra banda, a les reunions internes posteriors a les eleccions, sí que vam veure un guanyador majoritari: l'esquerra. Els partits d'esquerra (I-ERC, PSC i ICV) sumaven entre tots 1.546 vots, mentre que els de dreta (CiU i PP) en treien 1.096 vots. Aquí sí hi havia un clar guanyador els partits d'esquerra, amb una diferència de 450 paperetes.

Després de tot el procés de reflexió, vam comunicar a CiU la nostra decisió de continuar la feina començada juntament amb I-ERC quatre anys abans.

Finalment, volem agrair als nostres votants habituals i també als 49 nous veïns que hagin confiat en nosaltres. Formem un govern fort, eficaç i estable pel bé del nostre poble i, sobretot, de la gent que hi viu.

Les democràcies actuals tenen com a característica que les qualifica la seva representativitat. Representativitat, referit a la democràcia, vol dir que els votants no triem directament aquest o aquell alcalde, aquest o aquell regidor responsable de l'àrea d'urbanisme, de cultura o del que sigui. Els processos electorals comencen amb el sufragi universal que defineix, (segons les proporcions establertes per la llei d'Hont) quants representants de cada candidatura formaran part del ple del consistori. Aquests representats trien l'alcalde i la resta de membres del que s'anomena cartipàs municipal. Això és just perquè la llei electoral ho dictamina així tot i que, a vegades, pot portar a situacions ben diverses que depenen d'acords que es poden basar en la confiança i la lleialtat o en altres atribucions humanes, potser no tan dignes. La llei d'Hont és prou justa perquè sembli injusta: si fa quatre anys Ind-ERC va guanyar les eleccions de 211 vots sobre el segon grup i, en canvi tots dos teníem 4 regidors; ara, amb només dotze vots més que nosaltres, CiU té 5 regidors i Ind-ERC 4. Això no és just ni injust, és un caprici aritmètic.

Però per sobre de l'aritmètica hi ha la confiança en les persones, la voluntat d'entesa i el diàleg franc i planer. Si durant la darrera legislatura, el govern format per Ind-ERC i el PSC va ser valorat per nosaltres com a molt satisfactori, ara, amb el programa a les mans ens va semblar que no continuar amb el projecte iniciat aleshores contravindria la resposta electoral de la gent del nostre poble. Vàrem interpretar el resultat de les eleccions en aquest sentit i estem convençuts que el nou govern esdevindrà un pas endavant històric per a Santa Eulàlia de Ronçana.

Vigileu amb la calor

Durant els mesos d'estiu, tenim risc de patir un cop de calor. Us donem una llista de la població de risc i una guia de prevenció.

Població amb més risc:

- Nadons i majors de 75 anys.
- Persones que realitzen molta activitat física.
- Persones amb discapacitats físiques o psíquiques i limitacions de mobilitat o autocura.

- Persones amb hipertensió arterial, diabetis, malalties cardiorespiratòries, hepàtiques, Parkinson, Alzheimer, obesitat o altres de cròniques.
- Persones que prenen una medicació especial (tranquil·litjants, antidepressius, psicòtrops o diurètics).

Preveniu la calor:

- A casa controleu la temperatura i al carrer eviteu el sol directe.
- Mulleu-vos la cara i utilitzeu roba lleugera.
- Intenteu no realitzar activitat física a les hores de més calor.
- Beveu molta aigua o suc de fruita i limiteu els menjar calents.

a debat L'educació a Santa Eulàlia

ciu
convergència i unió

Per fi tindrem segona Escola. La tindrem malgrat la nefasta gestió que en aquest tema ha dut a terme el govern municipal, sobretot el d'abans, però també el d'ara. S'ha estat culpabilitzant la Generalitat pel retard en el començament de les obres, però el cert és que no començaven perquè l'ajuntament no acabava de lliurar la documentació que reiteradament se li havia demanat. Faltava un "paper", així, com si es tractés d'un pur tràmit administratiu, però el "paper" en qüestió era ni més ni menys que el certificat de càrregues del solar. És a dir, el document que acreditava que sobre aquell terreny no hi havia cap embargament, ni hipoteques, ni drets de pas, ni en definitiva, cap dret real que pogués comprometre el començament de les obres. Des d'aquí repletem el govern a desmentir-ho. Finalment el mes de juliol aquesta documentació va quedar completa. L'ajuntament havia fet els deures... amb més d'un any de retard! Però no passa res, ningú assumeix responsabilitats, ans al contrari, s'intenta confondre les famílies fent-les creure que la responsable és la Generalitat, i en aquesta confusió es fan cassolades, i s'organitzen manifestacions i actes de protesta amb la presència activa de la regidora d'Educació, que dona així un suport explícit a les queixes. Qui no apareix per enlloc és l'anterior responsable de la regidoria, el que en un any no va tenir temps de completar la documentació demanada per la Generalitat, i que en tot aquest procés no ha obert boca, ni tan sols per sortir en defensa de la seva successora durant el Ple del 27 de setembre, quan la Isabel Valls, responsable d'Ensenyament de CiU, va fer una llarga i documentada exposició de tot el procés. Un lamentable espectacle que posa en evidència la falta de preparació d'un govern carregat de bona voluntat en paraules de l'alcalde (només faltaria!), però que no és capaç d'estar a l'altura de la responsabilitat que ha volgut assumir.

PSC
de Ronçana

Des del nostre grup entenem que l'educació dels infants no és només responsabilitat de les famílies i l'escola, sinó de tota la comunitat, de tot el poble. D'aquesta manera, tots els habitants de Santa Eulàlia eduquem i som l'exemple per als infants del municipi. D'aquesta manera, si som cívics i vivim respectant l'entorn i les persones que ens envolten, som uns bons educadors; si, en canvi, no som cívics, doncs no som un bon exemple. Tot i així, a Santa Eulàlia tenim la sort de gaudir d'una molt bona oferta educativa, tant formal com d'educació en el lleure. Els nostres infants i joves tenen l'oportunitat d'anar a unes bones escoles públiques i, alhora, de tenir força repertori d'activitats extraescolars i esports. Ara, però cal parlar de la segona escola de primària del poble, que tants maldecaps ens està duent a tots plegats. Amb acusacions o sense elles, el que és totalment veritable és que l'Ajuntament ha lluitat per a què l'escola estigués finalitzada en el termini previst, però finalment s'ha retardat considerablement. Tot i així, demanaria a certes persones que es preocupessin més pels nens que de moment no tenen escola, i no tant per obtenir beneficis partidistes i crear crispació, que crec que no interessa a cap ciutadà. Tot es pot millorar, és cert, i per això volem millorar cada vegada més tots aquests factors: des del civisme dels ciutadans fins els parcs on juguen els nens i nenes de Santa Eulàlia, passant per escoles, activitats de lleure, esports i tot el ampli ventall d'activitats culturals.

INDEPENDENTS - ERC

L'educació en el nostre poble és ben viva. Actualment, i a banda de l'Escola de Música, de gestió compartida entre els quatre pobles de la Mancomunitat de la Vall del Tenes, Santa Eulàlia de Ronçana disposa d'una escola bressol municipal, del Centre d'Educació Infantil i Primària Ronçana, d'un altre CEIP que provisionalment s'anomena Santa Eulàlia i que ja és una realitat tot i compartint edifici amb el CEIP Ronçana, i d'un Institut d'Educació Secundària. A més, ja hi ha una segona escola bressol municipal en projecte i les instal·lacions del nou CEIP en construcció. L'educació, per a nosaltres, és molt important i així ho hem demostrat creant el Consell Escolar Municipal, on hi participen representants de tots els centres educatius del nostre poble (equips directius, mestres, pares i mares) i grups polítics. També hem organitzat xerrades amb persones destacades en el món de l'educació per a pares i mares amb infants i joves de totes les edats, alhora que hem col·laborat amb les Associacions de Pares Mares i Familiars d'alumnes per tractar temes que puguin millorar l'educació dels nostres infants i joves. Cal dir, doncs, que des de l'any 2003, en què Ind-ERC va entrar en el govern del poble, la realitat educativa del poble ha canviat: creant places d'escola bressol o, malgrat els problemes sobretot de tipus administratiu que hi ha hagut, liderant la construcció d'un nou CEIP, entre d'altres actuacions. Però amb això no n'hi ha prou i, ben conscients que per educar un infant cal el compromís de tot un poble, des del març d'aquest 2007 vam iniciar el Projecte Educatiu de Poble: un projecte ambiciós i participatiu que pretén fer de Santa Eulàlia de Ronçana un poble educador en tots els àmbits. Ara ja tenim un grup impulsor amb moltes ganes de treballar i amb idees per tirar endavant l'educació per a tothom. I és que l'educació és a tot arreu i de tot en podem aprendre. El repte de l'educació, doncs, ens fa ser optimistes perquè no hi ha res més important ni un esforç que valgui més la pena. Pel nostre grup l'educació és una prioritat màxima.

Aquest octubre s'engega el procés de **pressupostos participatius del servei de Joventut**. Serà el tercer any que es duu a terme aquesta iniciativa pionera a la comarca. Tots els joves de Santa Eulàlia, d'entre 15 i 29 anys, rebran a casa la informació per participar-hi. Si voleu saber més dades accediu a la web jove www.santaka.cat

a debat Les ordenances fiscals 2008

ciu
convergència i unió

En el Ple celebrat el 8 de novembre es van aprovar els nous imports dels impostos i taxes que han de regir a partir del gener. I es van aprovar amb els únics vots de l'equip de govern, que proposava uns augments molt per sobre de l'IPC, i en un cas, inclús amb una apujada del 100%. El grup municipal de Convergència i Unió hi va presentar al·legacions, ja anunciades durant el debat en el Ple, fonamentades bàsicament en dos motius: per un costat cap de les propostes dels nous tipus de les taxes anava acompanyada del corresponent informe econòmic que justificués l'increment del tipus a aplicar, i això, en aplicació de l'article 25 del Real Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, representa la nul·litat de ple dret de l'acord que modifica la quantia de la taxa. És així per imperatiu legal, no pas per voluntat nostra. S'explica perquè a diferència dels impostos, els imports de les taxes es justifiquen per la prestació d'un servei, i cal demostrar amb un informe econòmic que el cost del servei que es presta es correspon amb l'augment proposat, per evitar precisament l'arbitrarietat del governant a l'hora de fixar els imports de les taxes. Aquesta arbitrarietat, malgrat l'existència de la llei, s'ha intentat produir a Santa Eulàlia. El segon motiu de les al·legacions presentades es basa en el que considerem una flagrant vulneració de l'acord del Ple de data 29 de setembre de 2005 en el que a proposta de CiU i per unanimitat de tots els grups, es va acordar que pels següents quatre anys, si seguia governant la mateixa coalició (Ind-ERC + PSC), la taxa d'escombraries no s'apujaria més que l'IPC. Per tant, aquest acord segueix vigent tant pel 2008 com pel 2009. La nostra actuació no té més motivació que l'estricta compliment de la llei i la defensa dels interessos dels ciutadans de Santa Eulàlia. Dos nobles objectius que estem segurs compartim tots els grups municipals amb independència de si estem al govern o a l'oposició. Es tracte de fer les coses bé, pel bé de tots.

PSC de Ronçana

Després de més d'una reunió per parlar de les ordenances fiscals, finalment ja estan decidides. És un tema difícil de parlar tenint en compte la influència que exerceix a la vida de les persones, dels habitants de Santa Eulàlia. Condicionar carrers, realitzar activitats, gaudir d'una escola bressol o de noves instal·lacions... D'on surten els fons per a aquestes despeses que el poble necessita? Una part de diverses línies de subvencions i l'altra dels impostos que paguem els ciutadans.

La pregunta que ens hem de fer els ciutadans és: Volem gaudir d'aquests serveis? Aquest govern entén que sí, i per tant ha realitzat una pujada de les ordenances en aquest sentit, sempre tenint en compte l'esforç que suposa als nostres veïns.

La controvèrsia actual gira entorn la taxa de la recollida d'escombraries i la paraula veïns... Qui som veïns? Els que vivim al poble? Els que treballen al municipi? Els que viuen fora i vénen a passar els caps de setmana? El fet és que ja fa uns anys l'acord fou no pujar més de l'IPC la taxa de les escombraries als veïns, entenen per veïns aquells que viuen al poble, no a les activitats econòmiques.

La reflexió final és que hem d'entendre que si volem serveis hem de pagar impostos i que, en definitiva, l'ajust que s'ha dut a terme amb les ordenances fiscals tindrà com a conseqüència una millora al municipi que podrem gaudir tots plegats.

INDEPENDENTS - ERC

Més serveis, més inversió

En política local, la inacció, és sinònim d'incapacitat. És des d'aquest punt de vista, des de la incapacitat, que el que aparentment sembla barat sol sortir caríssim.

El valor de les coses sempre és relatiu, però quan s'administren béns comuns, els càlculs han de ser encara més afinats, més basats en el valor real de cada inversió. És per aquesta raó que des d'Ind-ERC estem del tot convençuts que les ordenances fiscals per aquest 2008 són el resultat d'una profunda reflexió sobre les capacitats inversores de la corporació local.

L'acció prevista per aquest any 2008 continua el creixement que ha caracteritzat els darrers anys: respecte a la legislatura anterior, en els darrers quatre anys el govern encapçalat per Ind-ERC s'ha multiplicat per tres el nombre d'actuacions realitzades en matèria d'inversió i, a més, se n'ha duplicat l'import (de 9,2 milions d'euros en inversió durant la darrera legislatura, per 4,5 a l'anterior).

La posada en marxa del segon CEIP, la segona Escola Bressol, les diferents actuacions urbanístiques, la millora dels serveis de policia, cultura, atenció ciutadana, etc., és a dir, tot el que està previst en el pressupost d'aquest 2008, signifiquen millores evidents. Per sort, durant la darrera legislatura es van duplicar les subvencions d'institucions al nostre Ajuntament i també és va augmentar en 4,5 milions el patrimoni municipal. Per això, ens sembla ben lògica i acurada l'actualització de les ordenances fiscals, és a dir, dels recursos que cadascú de nosaltres, com a persones de Santa Eulàlia de Ronçana, aportem pel desenvolupament ordenat del nostre poble. Forma part del compromís amb el futur del nostre poble i no hi renunciarem.

Recomanacions davant la grip i/o refredats

La grip i els refredats són processos vírics i no hi ha cap medicina que els curi. Només se'n poden alleujar els símptomes. Aquí us proposem alguns consells per alleujar-los de manera natural:

- Descanseu i beveu aigua, sucs, brous o infusions.
- Preneu una dutxa per estovar la mucositat i utilitzeu aigua amb sal al nas.
- Per evitar la tos a la nit, podeu posar trossos de ceba crua a la tauleta de nit.
- En cas de la grip, és bo reposar.

Recordeu: els antibiòtics no curen la grip i els ha de prescriure un metge.

a debat El resultat de les eleccions generals del 9 de març

Ja s'ha resolt la incògnita de les eleccions generals. La campanya de la por endegada pels socialistes ha donat els seus fruits i aquesta formació ha obtingut una àmplia majoria que els permetrà governar amb certa comoditat, amb independència de les aliances possibles, puntuals o per tota la legislatura. A Santa Eulàlia també han guanyat els socialistes, seguits de CiU i del PP. Els republicans en canvi han rebut al nostre poble una patxada similar a l'obtinguda arreu del país. Ja sabem que les diferents convocatòries electorals no es poden comparar, però no deixa de ser simptomàtic que a Santa Eulàlia, ERC passés de més de mil vots a les municipals del 2003 a uns vuit-cents a les del 2007, i obtenint-ne ara a les generals poc més de tres-cents. A nivell de país, ERC ha passat de tenir vuit diputats a tenir-ne només tres i una pèrdua de tres-cents vuitanta cinc mil vots. Les primeres alarmes es van encendre i el conseller Puigercós va dimetir per fer-se càrrec del partit, mentre que Carod-Rovira, per donar estabilitat al govern, manifestava que no es presentaria com a candidat a presidir el partit en el pròxim congrés del mes de juny. Les veus discordants (Carretero i Bertran) entren en joc i tot plegat veurem si afecta al funcionament del tripartit. Ara José Luis Rodríguez te per davant un altre mandat, quatre anys difícils però apassionants, i l'obligació de dur a terme els compromisos adquirits en campanya, cosa gens fàcil. A Catalunya ja sabem el valor de les seves promeses. Aquest home, que el 4 d'agost complirà 48 anys, pot passar a la història per la porta gran o pot decebre els ciutadans. Aquesta oportunitat no la pot desaproveitar.

Després d'una campanya electoral molt intensa, el resum és clar: ha guanyat el seny. Els resultats espanyols ja els coneixem, però el que més ens interessa són els catalans. El PSC ha guanyat amb gran avantatge, sobre la resta de partits polítics catalans. Hem aconseguit una representació de 25 diputats al Parlament espanyol. Dels resultats es desprèn que ha guanyat el seny i, sobretot, l'esquerra, la gent, els més desafavorits, amb tot el que significa. La política social engegada i promoguda pels socialistes ha donat els seus fruits. D'alguna manera, els ciutadans i ciutadanes, han premiat la preocupació del govern per les seves necessitats, i la millora que s'ha exercit en la seva qualitat de vida. Tanmateix i primordialment, ha castigat la política de crispació, l'estratègia de l'oposició de criticar-ho tot, el tot si val per desgastar el govern. La gent està cansada dels interessos partidistes, la gent té molts problemes i el que vol són ajudes i millores i no està per romanços, vol resultats. Estem contents, –com no ho hauríem de estar–, ens han donat l'oportunitat de seguir treballant per la gent i per a la gent, i això és un gran premi, una gran recompensa a l'esforç i a la dedicació, donant validesa al nostre tarannà polític. D'altra banda, a Santa Eulàlia el votants ens van donar la seva confiança amb 1458 vots, mentre que l'oposició més propera amb 947 vots va veure com les tornes es giraven, i el que creuen que és una postura que dona bons resultats, ha acabat essent una eina perquè la gent es cansi i se n'adoni que el que val es la feina i els resultats. Un cop més, al nostre poble, la suma de vots de l'esquerra, ha estat sense cap discussió una majoria aclaparadora. Estem contents i això ens renova d'energia i ens esperona a treballar amb més força, a no defallir, i a tenir esperances per uns propers anys que ens han d'aportar més millores socials amb l'objectiu d'avançar dia a dia cap a l'estat del benestar.

Esquerra ha obtingut un mal resultat a les eleccions al Congrés dels Diputats, molt per sota de les expectatives que hi teníem dipositades. Sobre les causes: Esquerra Republicana de Catalunya és un factor necessari (potser "el" factor necessari) en l'estratègia política del PP. Sense Esquerra, el discurs del PP a les espanyes queda ben coix: el PP necessita poder argumentar que sense ells, Esquerra trencaria Espanya (ells ho diuen així i el discurs és entès clarament). Si l'essència del PP és la càrrega contra la secessió de Catalunya (amb el perillós argument de fons que se n'extreu: "Espanya, sense Catalunya, no existeix!"), l'electorat català diu, amb els seus vots, que l'essència del PSC és barrar el pas al PP (a més, el PSC fa còmplice d'aquesta estratègia a cadascun dels votants de Catalunya: "Si tu no hi vas, ells tornen"). És a dir, què seria del PP sense Esquerra? i del PSC sense PP? Es tracta d'un joc de contres ben travat en el qual, ara com ara, Esquerra n'és actor central però no pas cap de cartell. Esquerra en aquest esquema de forces és necessària com a causa profunda però no en treu pas beneficis. Hi ha, encara, un altre eix per entendre les passades eleccions. Es basa en la dicotomia procés/estat. Davant de la situació real de la política, es pot observar que hi ha els partits que veuen aquesta situació com un "estat final" que ja els va bé i, per contra, qui veu la situació com a "part d'un procés". Així, hi ha els partits polítics establerts còmodament en l'estat de les coses. Per contra, votants d'Esquerra Republicana de Catalunya aposta pel procés d'una manera clara. Si és així, participar en "l'estat de les coses" només ha de ser com a referència. I cara al futur d'Esquerra: responsabilitat, generositat i sentit de país. Després de tants esforços ara no ens aturarem pas.

Si necessites feina o tens una empresa i necessites personal, adreça't a l'Ajuntament els dimecres de 9:30 a 13 i el Servei d'Ocupació de la Vall del Tenes (SOVT) t'ajudarà.

Si ets jove i necessites una feina esporàdica o ets pare/mare i necessiteu un/a cangur o un professor/a de repàs adreceu-vos al Punt Jove, davant de l'Ajuntament. El telèfon és el 844 91 66

a debat La Comissió Delegada

Creada per primer cop a l'inici de l'anterior mandat del Jaume Dantí, ha estat sempre punt de diàleg entre els partits. Constituïda per l'alcalde i un regidor de cada grup, s'ha permès sempre l'assistència de dos regidors amb l'objectiu d'enfortir les decisions, preses amb el més ampli consens possible. Amb l'alcalde Dantí havíem mantingut moltes discrepàncies, però la seva intel·ligència i bones maneres feia que quasi sempre arribéssim a acords de mínims. Eren altres temps. Ni aquest mandat és l'anterior ni l'Enric Barbany està a l'altura del Jaume Dantí. Ens hi havíem discutit però -ironies del destí- ara l'enyorem. L'Enric Barbany necessita recolzar la seva feble autoritat amb cops d'efecte, i per aquest motiu, a la sessió del 3 de juny va impedir que hi poguessin assistir els nostres dos regidors com sempre havien fet. Aplicant a CiU la literalitat estricta de l'acord de creació de la Comissió, només va deixar que hi participés un dels nostres regidors. I amb una abusiva utilització interessada, partidista i dictatorial del seu càrrec, va permetre descaradament que per part d'Ind-ERC i PSC hi assistissin els dos regidors habituals de cada grup (amb la conformitat dels afavorits, que amb el seu silenci còmplice ho acceptaven sense cap vergonya), sota el pretext de que eren convidats personals seus. Aquesta arbitrària manera de procedir, excloent, ofensiva i discriminatòria, fomenta la crispació creixent que es viu a l'ajuntament. Mentrestant, resulta cada cop més palesa la mediocritat i la falta de personalitat política dels regidors socialistes. No tenen opinió, callen i obeeixen, poca cosa més. Respectem profundament el PSC, el que representa i els seus votants i simpatitzants, i des d'aquest respecte sincer lamentem que els seus càrrecs electes es limitin a fer un seguiment de la voluntat arbitrària de l'alcalde. És una pena que siguin transparents, que no es noti que hi són, quan disposen de la clau de la governabilitat. Diu la saviesa popular que cada poble té els governants que es mereix. Això no és cert: Santa Eulàlia mereix millors governants.

Amb l'objectiu que tots els grups municipals participin en les decisions que pren la Junta de Govern Local, i amb el principi de màxima transparència i informació, l'anterior legislatura es va reformar el Reglament Orgànic Municipal ROM, incorporant a les normes de funcionament de l'Ajuntament la Comissió Delegada, de la que en formen part representants electes de totes les forces polítiques que componen el Consistori.

La Comissió Delegada, es un òrgan que no existeix en cap municipi proper, i fins i tot de la comarca, i es pioner en facilitar la participació dels grups de l'oposició en les tasques i esdeveniments del dia a dia municipal.

Setmanalment aquesta Comissió es convocada per l'estudi, debat i aprovació si s'escau de llicències d'obres, activitats, projectes d'inversions, factures, ajuts, i d'altres. En definitiva tot el que suposa la vida municipal i que afecta als ciutadans i ciutadanes del municipi.

Així mateix es donen informacions i es tracten afers urgents i si els grups ho creuen oportú fan demandes, preguntes i suggeriments que sens cap dubte ajuden a la presa de decisions per part del Govern. S'ha demostrat en el decurs d'aquestes Comissions, que a la posada en comú dels temes a tractar, s'han modificat els plantejaments, incorporant els suggeriments del diversos grups municipals.

Un cop finalitzada la Comissió Delegada, la Junta de Govern Local ratifica els acords que s'han pres prèviament.

L'equip de govern compost per Independents-esquerra i PSC, vol seguir treballant i col·laborant amb la resta de formacions polítiques amb la voluntat que l'oposició participi, rebi informació i manifesti les seves posicions, en totes les qüestions i decisions que restin fora del Ple Ordinari. Amb el principi que l'essència de la democràcia és poder discrepar i debatre amb passió qualsevol dels temes que es plantegin, el clima que s'origini mai ha de trencar la cortesia i les formes parlamentàries. Pel bé del nostre poble, els ciutadans i ciutadanes ens ho agrairan. Nosaltres així ho desitgem.

En aquest Ajuntament, en cap altre ajuntament del país ni en cap altra administració local o nacional no s'havia constatat mai, ni d'una manera tan evident, la voluntat explícita del govern de fer una feina tan transparent. La convicció democràtica i l'afany d'acostar les decisions de l'equip de govern a la resta de grups amb representació a l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana va portar al primer govern format per Independents-esquerra i el PSC, ara fa cinc anys, doncs, a crear la Comissió Delegada com a evidència i compromís de claredat i rigor en aquest apartat.

Així, i d'una manera generosa i sense topalls, la Comissió Delegada, es reuneix setmanalment per tractar, a la menuda, tota la vida interna de l'Ajuntament. Factures, debat de llicències d'obres, projectes, inversions i tot el que s'escaigui forma part de l'activitat d'aquesta Comissió, que actua sense xarxa i exhaustivament perquè tots els acords de la Comissió de Govern passen per força per aquest pas previ. No hi ha sotamà.

Els grups de l'oposició, per tant, coneixen de primera mà, i simultàniament als grups que formen l'equip de govern, tota la informació pertinent per al bon govern del poble que, a més, és presentada formalment i documentada de manera entenedora.

Independents-esquerra entenem aquesta Comissió Delegada com un avenç que ara ja forma part de la cultura democràtica del nostre poble i que el situa al capdavant, en aquest sentit, de la resta de pobles i ciutats del país. La responsabilitat que se'n desprèn i l'ús que es faci de la informació per part de l'oposició ha de ser del mateix nivell de generositat i compromís. Si la informació és un dret de tota la ciutadania, i com a representació seva, de tots els grups municipals, la Comissió Delegada n'és la mostra radical perquè mostra, a la valenta, les dues cares de la informació: l'interès i ús de qui la dóna i l'interès i ús de qui la rep.

Servei de Bus nocturn per la Festa major Granollers

La proposta va sorgir dels joves durant el treball dels Pressupostos participatius.

Divendres 29 i dissabte 30 d'agost

De Santa Eulàlia a partir de les 21.00 h i fins les 05.00 h cada hora
i sortida des de Granollers de les 21.30 fins les 05.30h

Parades a Santa Eulàlia: Plaça de l' església, Ajuntament, El poste, La Sala
Parada a Granollers: Rotonda de la plaça de la Constitució (al costat del riu Congost)

a debat El finançament de Catalunya

A voltes amb el finançament estem cada dia pitjor. Les previsions de l'Estatut no sembla que es compliran tot i el compromís del president Rodríguez Zapatero de donar suport allò que el Parlament aprovés. Ja sabem que aquest president no passarà pas a la història per haver estat un home de paraula. Catalunya no en té prou amb un millor finançament, necessita el que és just, el que li pertoca. L'any 2005 el nostre país tenia un dèficit fiscal amb l'estat espanyol de 19.177 milions d'euros, o el que és el mateix, 2.704 euros per cada ciutadà del principat. Sense diners no hi ha poder econòmic, ni polític tampoc. Catalunya és terra d'acollida, sempre ho ha estat, i en pocs anys hem passat d'aquell mític *som sis milions* a ser-ne quasi set i mig, sobretot per causa de l'immigració. Això vol dir més necessitats pel ciutadà, més compromisos per atendre i més serveis a donar. Però sense els diners necessaris no es poden donar serveis, ni atendre els compromisos ni molt menys cobrir les necessitats de tothom. Aquí no ens podem plantejar que les escoles tinguin un ordinador per alumne, ni que la sanitat pública assumeixi el cost de les ulleres dels nostres fills, ni que determinades operacions siguin de franc. No, a Catalunya no, a d'altres comunitats que reben el nostre ajut solidari sí que s'ho poden permetre, però Catalunya no. És evident que alguna cosa falla, i si des del govern de la Generalitat no es defensen dignament i amb contundència els interessos del país, malament anirem. L'objectiu compartit és el d'aconseguir allò que és just per Catalunya i no haurien de privar altres interessos, ni polítics ni de partit, que ens fessin oblidar aquesta fita. La incògnita és saber fins a quin punt està disposat a arribar el govern tripartit de José Montilla quan s'hagi d'enfrontar seriosament amb el govern central, que tot arribarà. ¿Serà més important defensar els interessos de Catalunya que salvar la cara de Rodríguez Zapatero? ¿Tots els consellers socialistes, Castells inclòs, faran costat a Montilla davant la possibilitat d'un mal acord per Catalunya? ¿Quin paper hi jugaran ERC i IC? Encara som a temps que les coses vagin per bon camí, que és el que necessitem. La Història, en majúscula, jutjarà tothom. La llàstima és que en la qüestió del finançament, un mal acord el patirem tots per molt temps, per més que la Història el condemni.

Últimament s'està parlant dia sí i dia també de la necessitat d'un nou model de finançament per a Catalunya. Finançament que estableix l'Estatut d'Autonomia que és una llei vigent que cal respectar.

El Parlament de Catalunya va aprovar per àmplia majoria la resolució que dona suport al Govern en la negociació i fixava un cop més la posició que s'ha de defensar, que no es altre que la que marca l'Estatut de Catalunya.

Dos raons fonamenten la base de negociació "La manca de recursos de la Generalitat" i la "Disfunció creada per l'anterior model", que establia els mecanismes d'anivellament i solidaritat, que malauradament penalitzen les comunitats que més contribueixen fiscalment.

Aquest model acordat l'any 2001, per CIU i PP, ha estat un fracàs, ja que no contempla mecanismes de revisió ni d'actualització, no estableix proporcionalitat entre increment d'ingressos i necessitats dels ciutadans, ni tampoc contempla l'anivellament just entre comunitats, els que més contribueixen menys diners reben i les que menys aporten, són les que se'n beneficien.

Parlar de finançament, entre d'altres coses vol dir que els nivells essencials de l'estat del benestar (educació, salut, polítiques socials) es puguin mantenir i millorar. Vol dir infraestructures, política econòmica i industrial, per seguir fent de Catalunya un país capdavanter.

Sabem que aquesta no serà una negociació fàcil, però estem segurs de que ens en sortirem i aconseguirem un finançament millor que l'actual. El PSC és un partit responsable i de govern, i com a tal està al servei del poble de Catalunya i dels seus interessos, que no són altres que els dels set milions i mig de persones que hi vivim.

El proper any 2009, quan els pressupostos de l'Estat siguin aprovats, 4.626 milions d'Euros es destinaran al ferrocarrils, a carreteres, a ports i aeroports, i a reduir els pagaments dels usuaris en les autopistes de peatge del nostre país. Mai a Catalunya, s'havia invertit tant en infraestructures.

Per acabar, només una dada significativa: l'any 2003, pressupost aprovat amb els vots del PP i CIU: 2.556M€; pressupost 2009, a punt d'aprovar per els socialistes: 4.626M€. Demolidor oi?

INDEPENDENTS

Si finançar és aportar els recursos financers necessaris per garantir el funcionament, qualsevol mancança, qualsevol insuficiència de recursos és, sens dubte, un acte d'injustícia. En aquest sentit, la negociació que, de fa mesos, s'està duent a terme entre l'estat i les comunitats autònomes resulta bàsica perquè la població catalana, tota la població catalana, pugui constatar la relació entre Estat i Generalitat com un fet just. Això no és així perquè el dèficit fiscal de Catalunya va superar els 13.800 milions d'euros anuals de mitjana entre 2002 i 2005, una quantitat equivalent al 9% del PIB. Així ho estableix l'informe que ha preparat la comissió de tretze experts a petició del conseller d'Economia i Finances, Antoni Castells. Això significa que, del total dels ingressos que Catalunya va aportar a l'estat espanyol, el 32,8% no va tornar. No cal ser independentista, doncs, per veure com la depredació que l'Estat fa dels diners generats aquí es repareixen de manera poc productiva per a tots nosaltres i que no hi ha manera de reequilibrar aquesta relació si no és des del control sobirà dels recursos que el nostre país genera.

De fet, amb l'Estatut aquest model tan injust no va canviar: des de l'Estat es fixen les necessitats de despesa de les Comunitats autònomes, que es financen amb els tributs cedits i la participació en impostos estatals. I el fons de suficiència serveix d'ajustament a l'alça o a la baixa.

I els ajuntaments? L'administració local encara pateix amb més profunditat aquesta injustícia, ofegats per la impossibilitat de rebre els diners que calen per oferir els serveis que la ciutadania justament exigeix: més recursos per fer més escoles bressol, més biblioteques, més serveis socials, etc. Abandonats finançament, la crisi econòmica que estem vivint, ha provocat que els Ajuntaments pateixin una manca d'ingressos que ha empitjorat encara més l'estat de les seves arques.

Independents- ERC som un grup exigent i no permetrem, de cap manera, que aquestes dificultats evidents retallin l'augment de qualitat de vida de tota la gent del poble. Amb optimisme i audàcia.

Canvis en el Porta a porta a la Zona 3

Als barris de Puigdomènec, Can Feu i Torre del Gos, Can Marquès, Can Sabater, Can Païàs, Sant Cristòfol, Can Font, Can Juli, Sant Isidre, la Campinya i el Bonaire.

Calendari Grans Generadors

a debat La crisi econòmica

És en moments de dificultat econòmica quan l'enginy, la imaginació del governant ha de ser més activa que mai. Els ciutadans han de veure com l'administració local enfoca la crisi de manera efectiva per pal·liar els seus efectes. Està bé que en el pressupost d'enguany la partida d'acció social hagi augmentat considerablement, però ara cal posar en pràctica mesures que ajudin a superar la recessió i pensar sobretot en els més necessitats, aquells que tenen menys possibilitats de superar aquest període tan negre que ja hem encetat. Si nosaltres tinguéssim la responsabilitat de governar crearíem una partida pressupostària per tal de destinar una línia d'ajuts a les necessitats primàries de les famílies amb menys recursos, convertint els ajuts en microcrèdits familiars amb una part a fons perdut. Atorgaríem ajuts a la gent gran per rehabilitació dels habitatges i adequació de la llar. No haguéssim apujat un 9% l'IBI a les famílies (*en cinc anys, des de l'inici del govern d'Ind-ERC i PSC l'increment és ja del 40%, quan en els darrers quatre anys de govern de CiU l'IBI només es va apujar per sota del 2%*). Sabríem negociar amb els nostres proveïdors obtenint un estalvi entre el 15 i el 20% de les seves factures, amb el compromís de pagar-los en 90 dies enlloc de que hagin d'esperar més d'un any a cobrar, com passa ara en alguns cassos. I donaríem feina als comerciants del poble. Els diners de l'Ajuntament (diners de tots), es quedarien a Santa Eulàlia, crearien riquesa aquí, no al poble veí, com va passar en el sopar de Nadal de l'Ajuntament que inexplicablement aquest any es va celebrar en un restaurant de Bigues, prescindint dels magnífics locals del nostre municipi perfectament preparats per aquest tipus de celebracions. ¿Com es pot justificar aquesta manca de sensibilitat precisament en moments de recessió econòmica?

Com a conclusió genèrica de l'actual crisi, podríem dir que els bancs per ambició de negoci han donat crèdits amb condicions inexplicables i amb els guanys han fet inversions hipotecàries que han resultat fallides. Ara per aconseguir la liquidesa necessària per afrontar els seus pagaments exigeixen als clients el retor dels préstecs. Com a conseqüència d'això han bloquejat la financiació indiscriminadament deixant a moltes empreses obligades a tancar per manca de finançament.

Des del setembre del 2006 que es coneixen les primeres intervencions del Banc d'Espanya a la banca privada i durant tot el 2007, entre tant el PP exigia al govern que prengués mesures per la forta crisi que venia, el govern socialista, va estar acusant al PP de catastrofista i mentider.

El març del 2008 els socialistes revaliden el govern mantenint el discurs de que el sistema financer Espanyol és el més segur del món, i quan ja no poden perquè fins i tot la gent analfabeta coneix la realitat, aquest govern que es diu defensor de la veritat, es veu obligat a canviar-lo i acaba dient que Espanya trigarà un any mes que la resta de països a sortir d'aquesta crisi.

Tot el que el Sr. Pizarro economista del PP va pronosticar s'està acomplint, mentre el Sr. Solbes ministre d'economia, continuament desmenteix el que ha dit dies avanç canviant els seus improvisats pronòstics, i aquest Sr. Solbes era l'encarregat de donar-li al Sr. Zapatero un curs intensiu de dues tardes perquè el President aprengué tot el que necessitava saber d'economia per conduir el país.

El PSOE d'en González va deixar Espanya saturada d'atur i el PP va remuntar la situació posant Espanya dintre d'uns del països punters d'Europa.

Sabem que aquesta crisi es mundial, però també sabem que retornat el govern als socialistes estem tornant a tenir famílies senceres a l'atur, situació que comporta molts problemes socials entre ells la delinqüència i la inseguretat ciutadana.

En la campanya electoral de les darreres municipals del 2007, quan el govern socialista deia que la nostra salut econòmica era millor que mai i la millor del món, jo vaig dir que el govern Zapatero deixaria el país pitjor que el va deixar el Govern González. Ja estem com el govern González el va deixar i encara no hem acabat la caiguda.

És casualitat? És que tots estem equivocats excepte els socialistes? Algú creu realment que el govern Zapatero ens traurà de la crisi?

El temps ens dirà que no.

Ha quedat sobradament demostrat que la crisi que estem patint actualment és una conseqüència més del capitalisme neoliberal en què estem immersos. Els poders econòmics, especuladors, depredadors i despietats, amb la seva cobdícia ens ha dut a un model de societat, amb una doctrina indesitjable, on impera l'individualisme i el consumisme irresponsable, i on l'egoisme personal està per sobre de qualsevol iniciativa comunitària i associativa.

No hem d'escoltar el que ens diuen, ells són els responsables de la situació, i no val a dir que les famílies i les empreses estan massa endeutades. Ells tenien el deure de controlar els riscos i no ho van fer.

I ara, quan tot el sistema ha entrat en fallida, els diners públics, els de tots els ciutadans i ciutadanes, han de rescabalar la situació. Els seus "voceros" amenacen amb la fractura social, les empreses desapareixen per falta de finançament, augmenta l'atur, i els medis de comunicació, totalment controlats, ens bombardegen pinzellant un panorama desolador, provocant la por generalitzada, que finalment ha dut als governs, no els queda més remei, a injectar diners públics per tractar de salvar la situació. Una situació creada per la cobdícia neocon, que no en quedi cap dubte, i no pas per les petites i mitjanes empreses, ni per la gent, que a la fi, es la que més necessita els diners, que no arriben.

Els socialistes venim dient i treballem perquè el model financer es modifiqui i s'encamini a un model on prevalgui la iniciativa privada, on quedin establerts els mecanismes de control públic indispensables, que aportin la seguretat i la confiança en el sistema que, malauradament, ara ens està mancant.

Segur que ens en sortirem, però ha d'ésser amb l'esforç de tothom. Les nostres institucions superiors han encetat un seguit de mesures que han de apaivagar i millorar la situació.

A nosaltres ens toca el món local, el que està més a prop de les persones que pateixen, que estan aturades i assetjades econòmicament, que tenen perill de desnonament, i no reben els ajuts que necessiten.

Ara és quan més es troba a faltar la millora del finançament local, ara és quan necessitem més transferències econòmiques de la Generalitat i de l'Estat. Ara és el moment d'exigir-ho. El món local necessita més recursos per a l'ajut directe a les famílies que ho necessiten i si això no s'entén i no s'actua amb celeritat, quedarem emmanillats i restarem molt limitats per donar la cobertura mínima indispensable a les famílies més desfavorides de Santa Eulàlia.

INDEPENDENTS

L'economia marca, sempre, el batec de l'optimisme. I la psicologia general dona sentit, al rumb de l'economia. Per això, després d'anys de creixement (un creixement potser desmesurat, potser depredador) ara ens trobem socialment ensopits, lleument perplexos: ens havíem acostumat a viure com si el creixement pogués ser constant.

Doncs no, no podem abocar el futur del nostres fills i filles a un daltabaix que no es mereixen. No és lícit de viure l'economia com a un exercici constant d'especulació: diferenciem, doncs, el valor de les coses de la seva cotització.

Per això, Independents-ERC estem treballant des de l'Ajuntament per crear les bases perquè l'economia del nostre poble, la seva projecció, es basi en els seus valors, en la capacitat de les persones, i no pas en una fugissera cotització del que podem arribar a ser, fent una mena d'hipòtesi especulativa, ben falsa.

El pressupost municipal per l'any 2009 aposta per la despesa social i la reducció de les despeses corrents i de funcionament, però sense perdre de vista les necessitats del poble: invertirem més de quatre milions d'euros en obres i construcció d'equipaments. I mantenim, i millorem els serveis dels que gaudim: escola bressol, bus municipal, programació cultural, ajuts a les entitats, etc.

A més, i aprofitant el Fons Estatal d'Inversió Local de més d'un milió d'euros (1.142.990 euros) s'han aprovat 16 projectes que es centren en la vitalitat, l'estalvi energètic, els esports, els equipaments i el medi ambient. Aquest fons no resol l'endèmica lacra del mal finançament dels municipis, però hem d'aprofitar eficientment la injecció econòmica que suposa donant serveis a la població i feina a la indústria local. Així ho farem.

L'administració dels béns públics exigeix una anàlisi constant de les possibilitats reals de cada ens local i d'una apropiada projecció de les necessitats i mancances. Afinant en l'anàlisi i sent escrupolosos en la despesa contribuirem en fer més tènue la crisi que, efectivament, pateix el nostre món occidental.

a debat Les eleccions europees

Les passades eleccions al Parlament europeu han evidenciat, com era de preveure, el descens de la població per la política. La baixa participació demostra que els ciutadans no es senten motivats per unes eleccions per escollir els nostres representants a Europa, on es dicten moltes lleis que acaben aplicant-se a tots els estats membres. Per desgràcia aquesta desmotivació és patent a totes les eleccions a Catalunya, i potser alguna cosa hi té a veure l'ús que els partits fan del vot sobirà de cada un. Però això forma part d'un altre debat que potser algun dia caldria abordar. A Santa Eulàlia aquestes eleccions han confirmat la tendència que ja es va apuntar amb claredat a les municipals del 2007: que Convergència i Unió guanya vots, quasi un centenar, i que el PSC i ERC en perden respecte a les darreres eleccions europees de l'any 2004. Així i tot, el PSC va ser la força més votada al nostre poble, encara que dubto que la major part de les persones de bona fe que van votar la socialista Maria Badia sabessin que per davant d'ella a la llista hi anava l'exministra Magdalena Álvarez (anomenada carinyosament Maleni), ben coneguda a Catalunya pel tracte que ens ha dispensat. Doncs sí, la Maria Badia serà diputada, però també ho serà la Maleni, i ja tremolem de pensar com defensarà els nostres interessos l'exministra. També és curiós observar com a Santa Eulàlia els republicans d'ERC han quedat en quart lloc per darrera del PP, partit que també guanya vots. El mateix els va passar a les generals del 2008, de manera que sembla que ERC es va consolidant en aquesta quarta posició de la classificació electoral, i cada vegada amb menys suport veïnal com es demostra per la pèrdua constant de vots. Ara el més important és que els nostres representants europeus facin una bona feina, i que amb independència de les sigles que els han portat a Brussel·les, sàpiguen defensar els interessos dels catalans i de les catalanes com a primer objectiu, per damunt de signes de partit.

Gràcies de nou santaeulaliencs per la vostra confiança. S'ha demostrat que Catalunya vol més Europa i una Europa més d'esquerres, malgrat els resultats a nivell europeu on ha guanyat el centre dreta i la extrema dreta xenòfoba. Estem molt satisfets pels magnífics resultats que el PSC ha obtingut a Santa Eulàlia i a tot Catalunya i que destaquen, per contraposats, dels que s'han produït a la resta de l'estat espanyol. Catalunya ha votat a l'esquerra, a les esquerres catalanistes, perquè els ciutadans i ciutadanes han vist en la proposta que encapçalava la candidata del PSC Maria Badia, una proposta al servei dels interessos de Catalunya a Europa. Malgrat el context de crisi econòmica, i pendent de tancar el nou model de finançament, el PSC subratlla la seva posició en aquests resultats europeus: el de ser el partit millor situat a Catalunya. Catalunya ha dit NO a la dreta espanyolista més dura, conservadora i anticatalana que mai s'ha presentat. Les dretes nacionalistes i espanyolistes han fracassat a Catalunya. Hem doblat amb vots el PP i hem superat amb 13 punts a CIU. El que més ens preocupa es el grau tant alt d'abstenció, encara que fem un repàs de tots els comicis europeus, la participació sempre ha estat molt baixa i decaient en les tres últimes convocatòries. I per això cal subratllar que ha estat fonamental: la importància del que han votat els que han anat a votar. Alguns sembla obliden que totes les jornades electorals s'enceten igual: amb les urnes totalment buides i que al final l'únic que compta es l'expressió democràtica de la voluntat ciutadana. Des d'aquest punt de vista no es pot atribuir l'abstenció al partit que més ciutadans han votat. Els partits polítics són els màxims responsables de l'abstenció, si, però no són els únics, també ho són els creadors d'opinió, els mitjans de comunicació i els propis ciutadans. Quantes vegades sentim dir que hi ha poca informació a persones que no han fet cap esforç per informar-se, o pot ser també mereix una reflexió profunda, el fet de voler contraposar el compliment de la llei al criteri professional dels treballadors dels mitjans de comunicació, com s'ha donat en el principal mitjà de comunicació de Catalunya, amb manifestos previs a les informacions polítiques que, com a poc, han creat intranquil·litat i confusió en els televidents, instant-los a desconfiar en les més altes institucions del nostre país. Esperem que el futur ens faci retrobar el seny que sembla que s'hagi perdut, i alhora recordem que els veritables valors democràtics son fer valer els drets de cadascú i també complir amb els nostres deures. Un cop més gràcies Santa Eulàlia.

INDEPENDENTS

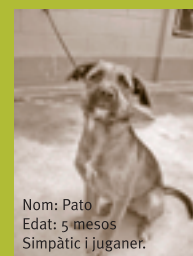

La construcció d'Europa és, segurament, el projecte més ambiciós de la nostra generació. Per a nosaltres i des dels Països Catalans, Europa ha representat sempre la força de l'equitat i el poder de la raó i, per tant, resulta ben natural fer-hi confiança. D'altra banda, però, davant d'aquest repte de construcció amb justícia i equitat es susciten nous interrogants que ens convindria resoldre. Així, si més de 2 de cada 100 habitants d'Europa entèn el català, és lògic que no sigui una llengua oficial i d'ús en tots els estaments oficials europeus? Això afavoreix que s'acompleixi el lema que inspira la Unió Europea i que diu textualment "Units en la diversitat"? L'Europa dels estats ha de ser l'interlocutor únic en la tria del president de la Comissió europea? Té sentit la circumscripció única espanyola en les eleccions al Parlament europeu? És evident que els dubtes que es generen tenen un fort component polític, de convicció, que sobrepassen el caràcter administratiu i de regulació que té, ara com ara, la Unió Europea. Per això estem ben satisfets que hi hagi representants del nostre país que actuïn amb coherència política en tots els àmbits i que interpel·lin d'una manera clara les institucions que conformen la idea d'Europa com un ens de futur, amb vocació política i sense el llast de les contingències i els equilibris conjunturals. Ens satisfà la presència de l'Oriol perquè representa el millor de tots nosaltres: diu el que voldríem dir amb vehemència i documentadament, i fa el que potser cap de nosaltres podria fer. El compromís d'Oriol Junqueras no és un recurs ni una aparença. La impostura i el tacticisme de bona part del que s'anomena "classe política" no forma part de l'ADN del nostre representant al Parlament europeu. Res del que fa dir que "tots els polítics són iguals" té cabuda en una persona propera, generosa i sempre disposada a treballar amb la gent. I treballar amb qualitat i sense cap altre interès que el suport constant i sense esquerdes a la construcció d'uns Països Catalans lliures i justos. Incansable. Efectivament, L'Oriol Junqueras reuneix la capacitat per conciliar la consciència nacional amb un discurs ric, consistent i intel·ligible que relliga amb elegància ideologia i realitat. L'Oriol Junqueras és un referent que farà història al nostre país.

Des de la regidoria de Salut Pública, en col·laboració amb el centre d'acollida d'animals de companyia del Vallès Oriental (CAAD), volem potenciar l'adopció de gossos, gats i fures abandonats al nostre municipi.

Entra a www.santaetulaliaroncana.cat o a www.cadvor.cat per veure'ls. També podeu visitar-los al centre d'acollida trucant al 93 840 27 77.

Si desitges un animal de companyia, recorda que pots donar una bona vida a un animal abandonat!

Nom: Pato
Edat: 5 mesos
Simpàtic i juganer.

Nom: Tula
Edat: 7 anys
Petita i tranquil·la.

a debat La mobilitat sostenible

Seria interessant poder definir (i posar-nos d'acord) en què volem dir quan parlem de mobilitat sostenible. L'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya diu que la mobilitat sostenible consisteix en maximitzar els desplaçaments a peu i en transport públic en detriment als desplaçaments amb vehicle privat. Aquesta definició s'ha elaborat sens dubte des d'un despatx d'una ciutat com Barcelona, on la major part dels desplaçaments es produeixen dins de la mateixa ciutat. En aquest cas la mobilitat sostenible té tot el sentit. Però ens preguntem si podem parlar seriosament de mobilitat sostenible a Santa Eulàlia, quan els desplaçaments es produeixen majoritàriament a d'altres poblacions. Si ho fem només com una mostra d'adhesió al sentiment global de preocupació per la degradació del Medi Ambient, hi estem d'acord. Però si el que volem és aplicar a Santa Eulàlia els criteris de la mobilitat sostenible que la OCUC entén per Barcelona, les administracions (local, comarcal, autonòmica i estatal) ja poden començar a posar-se les piles planificant (i executant!!!) una segona, una tercera i potser fins i tot una quarta línia d'autobús urbà; unes comunicacions ferroviàries àgils i suficients per donar servei eficaç a la població que necessita desplaçar-se al Vallès Occidental i Martorell per una banda, i al Maresme per l'altra; un augment de la freqüència dels serveis de bus a Barcelona; instaurar un servei públic de transport pels nostres estudiants que enllaci Santa Eulàlia amb la Universitat Autònoma de Bellaterra i un altre amb la Universitat de Vic... Parlar de mobilitat sostenible al nostre poble sense preveure les infraestructures i serveis necessaris per poder-la aplicar, és fer volar coloms, és començar la casa per la teulada, és no tocar de peus a terra. És clar que es pot fer política sense tocar de peus a terra. Ens ho demostra sovint el nostre govern municipal amb les seves originals iniciatives, com quan va gastar diners en la compra de dues bicicletes per tal de que els desplaçaments pel poble del personal municipal no fossin contaminants, i les pobres dues bicicletes s'estan fent velles (com era de preveure) al vestíbul de l'Ajuntament.

La mobilitat sostenible consisteix en maximitzar els desplaçaments a peu, amb bicicletes i en transport públic en detriment als desplaçaments amb vehicle privat.

Però la sostenibilitat també passa per aconseguir una millor qualitat urbana, fent dels nostres actes un respecte curós de l'entorn i sobretot de les persones amb les que compartim el nostre poble. Necessitem plegats fer un exercici profund de civisme orientant-lo cap a la sostenibilitat, amb un "viure i deixar viure", perquè la nostre activitat quotidiana no doni molèsties a la resta dels ciutadans i ciutadanes.

Així s'aconsegueix una major qualitat urbana. Sabem que les característiques de Santa Eulàlia no faciliten la sostenibilitat, perquè és un poble amb els nuclis urbans molt dispersos. En tot cas i en la mesura que sigui possible hauríem d'observar els principis bàsics que ens poden ajudar a millorar el nostre entorn, la qualitat de vida i a recuperar el principal que és "la ciutadania".

Què en treiem de la mobilitat sostenible:

Si anem a peu o en bici, contribuïm a millorar la salut i la condició física. És relaxant i, a més, estalviem diners. Estalviem recursos energètics no renovables i no produïm sorolls ni contaminació atmosfèrica. Augmentem les relacions socials compartint l'espai públic amb la resta de veïns.

Sempre que sigui possible hem de viatjar en transport públic, que és molt més segur. Viatjant tant en tren com en autobús, disminuïm el risc d'ensurts i d'accidents.

I si no tenim altre remei que agafar el cotxe, hauríem de conduir pacíficament, respectant els límits de velocitat, els senyals de trànsit i no envaint l'espai dels vianants.

Hem de respectar també la qualitat de vida de la resta de ciutadans, no produir sorolls indesitjats en les vies urbanes. Utilitzar el clàxon només en casos extrems. Conduir els vehicles, cotxes, motocicletes, quads i d'altres, pacíficament amb el mínim de soroll estalviant accelerades innecessàries. Apagar el motor en parades llargues, ajuda a no contaminar i també ajuda a la butxaca.

Si es té en compte que cada vehicle és capaç de dur tres o quatre persones a part del conductor, es pot compartir amb altres persones que facin un recorregut semblant al nostre i amb això estalviem diners i reduïm l'emissió de gasos contaminants.

La mobilitat sostenible suposa en molts casos un canvi d'hàbits, però si volem conservar el planeta, si volem que les futures generacions gaudeixin de l'entorn i la qualitat de vida que gaudim nosaltres, indispensablement hem d'anar disminuint el consumisme i la contaminació, insostenible i desenfrenada, que ens està abocant al canvi climàtic i, com a conseqüència, a la destrucció de la nostra civilització.

INDEPENDENTS

En els pobles com és ara Santa Eulàlia de Ronçana, moure's, anar d'un costat a l'altre (per anar a comprar, portar la canalla a l'escola, etc.) comporta, de sempre, un esforç afegit. Dispers com està el poblament, les distàncies solen ser massa llargues com per fer-ho tot a peu i, si es té un cotxe a mà, el recurs d'agafar-lo per fer qualsevol encàrrec és evident. Però això, aquest costum, no ens va pas fer desdir, fa uns anys, a apostar decididament pel transport col·lectiu i l'autobús municipal ja que és una eina que s'ha fet indispensable i d'ús quotidià per a moltes persones. També ha calgut esforç i temps per anar traçant trajectes que de mica en mica possibilitin el trànsit amb bicicleta pel poble.

Amb tot, hi ha molta feina a fer: per un costat ens hem d'anar convençant que l'ús de vehicles amb motor per fer segons quins trajectes és innecessari, alhora que es va treballant paral·lelament en fer possible que aquesta necessària mobilitat es pugui fer, còmodament, a peu o amb bicicleta i que la capacitat de resposta dels autobusos augmenti.

La mobilitat és una característica constitutiva de la gent del nostre temps i, així com fa uns anys era del tot impensable que qualsevol santaulalienc o santaeulalienc treballés cada dia a cinquanta quilòmetres lluny de casa, ara això és el pa de cada dia. Per això, a més d'utilitzar una part dels recursos que es generen al nostre poble per intentar donar solució a la demanda de mobilitat interna, també treballem per aconseguir que ens puguem moure pel país com si realment fóssim d'Europa. La qüestió és que mentre pel nostre continent la inversió en vies de ferrocarril o transports públics han estat generoses i efectives (tant que és ridícul que qualsevol persona que visqui a 30 km de París, Londres, etc. agafi el cotxe per anar a la capital...) aquí la inversió dels darrers anys fa que es potencii d'una manera escandalosa el transport privat per carretera. Preguntem quines cabrioles ha de fer a qualsevol estudiant que hagi d'anar cada dia a Bellaterra (a 31 km) o qualsevol persona que vulgui anar utilitzant transport públic a llocs que consideràrem a prop, però que signifiquen un dalt-a-baix en temps i tranquil·litat a l'hora de desplaçar-se.

Desgraciadament, sap greu ensumar-se que en massa ocasions s'ha utilitzat tendenciosament la necessitat de fer vies de transport privat per augmentar la quantitat de terreny disponible per a la construcció i la mobilitat ha estat, només, una mala excusa per elevar especulativament el preu del terreny. En canvi una inversió que serveixi perquè les persones es moguin d'una manera lògica per tot el territori ha de comportar utilitzar una energia ben petita per moure cada persona i, per tant, exigeix l'ús de transport públic no pas com a últim recurs, sinó com a cosa de cada dia.

a debat La promoció econòmica en temps de crisi

El calvari que passen les famílies per sobreviure en una crisi tan aguda i llarga com aquesta resulta dramàtic en molts casos. Per això és imprescindible treballar des de les administracions públiques per tal d'evitar el màxim la pèrdua de llocs de treball i per tant totes les administracions han posat en marxa mesures i plans per ajudar a empreses i comerços a mantenir-se en moments de dificultats. No és fàcil, i de fet el degoteig constant de persones que augmenten les llistes de l'atur és esgarriós. El 2008 al Vallès Oriental el nombre d'aturats va augmentar un 71%, mentre que el 2009 ho va fer en un 32,7% i actualment afecta ja a quasi el 16% de la població activa. Només en el mes de febrer l'atur a la comarca va augmentar en 622 persones. Aquestes dades tan fredes amaguen situacions personals insuportables, incomprendibles, sobretot quan veiem com els beneficis de les grans empreses i monopolis no paren de créixer i ens mostren sense cap mena de rubor uns generosos comptes de resultats poc menys que escandalosos per aquestes èpoques. Tot el que es pugui fer des de l'administració per ajudar a empreses i comerços, que en definitiva són els creadors de llocs de treball, serà benvingut. També des de l'ajuntament de Santa Eulàlia es treballa en aquest sentit i el nostre grup municipal estarà sempre al costat de les iniciatives que es prenguin. En això no hi haurà enfrontaments per part nostra. Podem pensar que caldria fer més, o fer-ho diferent, però malgrat tot estarem al costat del govern en tots els projectes de promoció i ajudes que dugui a terme. De fet, aquesta crisi ja fa temps que ens preocupa i intentem des de l'oposició buscar fórmules que donin ajut i confiança, com amb la moció al Ple ordinari del març de l'any passat en que proposàvem una sèrie de mesures en favor d'empreses i autònoms que malauradament va ser rebutjada pels regidors del PSC i l'ERC. La profunda crisi que patim ens obliga a concentrar els nostres esforços en ser imaginatius i treballar amb la il·lusió i l'esperança de que junts podrem sortir-nos-en abans i millor.

Ens toca viure una època molt difícil, perquè les últimes informacions diuen que Catalunya pateix una caiguda industrial molt severa, essent la comunitat on més ha caigut el PIB l'any 2009. Essent un país on el teixit industrial és molt potent, Catalunya pateix moltes més dificultats que el País Basc, que també té un fort teixit industrial, amb la diferència que la autonomia financera de Catalunya és manifestament inferior a la dels amics bascos, perquè com ja sabem, les comunitats autònomes de règim foral gaudeixen d'una autonomia financera molt superior a la de la resta de comunitats autònomes, cosa que els permet dinamitzar millor els sectors industrials.

Amb aquest panorama, l'Ajuntament, limitat en les seves competències, i en la seva condició de facilitador, li toca gestionar el present i el futur en aquesta profunda crisi que ens martiritza i no té un horitzó prou clar.

Aquest exercici ja es va iniciar el primer trimestre del 2009 i enguany es segueix treballant per acompanyar i donar suport al nostre teixit industrial, comercial i de serveis, per alleujar la situació.

Bona part del Plan E 2009 va ser executat per empreses de Santa Eulàlia i pel Plan E 2010 s'ha procurat que els imports a adjudicar restin accessibles per a les empreses de Santa Eulàlia, que ja s'han convidat a participar.

En les inversions corrents d'obres i serveis, adquisicions de combustibles, energia i despesa general, prevaldrà l'adjudicació a Empreses del municipi, això sí, en les mateixes condicions que qualsevol altre que no resti ubicada a Santa Eulàlia.

L'Ajuntament pagarà les factures de serveis a 30 dies després de la seva validació, sempre que els recursos financers ho permetin.

Fomentem els petits arranjaments en els habitatges, **eximint-los** del pagament dels assabentats.

S'han congelat impostos i taxes i s'ajornen els pagaments en quotes diversificades, per facilitar el consum de les famílies.

La Mancomunitat de Municipis de la Vall del Tenes, amb la participació de Santa Eulàlia, ha endegat el programa ÈXIT, on els comerciants i els industrials tenen accés a formacions de tot tipus, per ajudar-los a millorar la gestió dels seus negocis, amb l'objectiu de que les empreses trobin el seu valor afegit. S'ha gestionat i aviat les operadores de telecomunicacions milloraran les infraestructures de banda ampla i telefonia mòbil.

Es treballa per millorar la comunicació entre l'Administració i les empreses per a detectar i pal·liar les demandes de formació, amb la creació formal dels canals necessaris.

Atenció, una bona notícia, una Empresa de Santa Eulàlia, Microdent Implant System, ubicada al polígon de Can Magre, és capdavantera en el sector de la implantologia oral. Tot no han de ser males notícies.

INDEPENDENTS

L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, com és lògic, fomenta la promoció econòmica en diferents aspectes: des del suport al comerç local fins al l'empenta necessària als productors locals. També amb l'anomenat "plan Zapatero" i ara amb el segon, anomenat FEOSL (Fons Estatal d'Ocupació i Sostenibilitat Local) l'Ajuntament té el compromís que empresaris del nostre poble puguin dur a terme les actuacions i que puguin donar feina a una cinquantena de persones, aproximadament. Un altre exemple és el programa ÈXIT que està tirant endavant iniciatives de formació i assessorament als empresaris i emprenedors des de la Mancomunitat de la Vall del Tenes, on el nostre alcalde és el vicepresident i hi ha membres del govern que també són membres de la junta.

Per poder gestionar correctament tota feina l'Ajuntament, en poc temps, també ha creat nous llocs de treball: un tècnic de recursos humans, una tècnica de comunicació, a més d'una educadora social mitja jornada més, una tècnica d'esports, una coordinadora per l'escola bressol nova i 6 educadores més per les dues escoles bressol, una tècnica en agricultura ecològica i un dinamitzador pels joves aquests dos darrers englobats dins dos plans ocupacionals de 6 mesos, dels quals un 75% del seu sou el paga la Generalitat.

Els temps són difícils però com diuen alguns entesos en economia només ens podem anar recuperant amb confiança i empenta.

Des del grup d'Ind-ERC estem del tot convençuts que cal passar pàgina de l'especulació com a motor generador de riquesa. Sovint es parla de sostenibilitat, però cal veure què significa aquest concepte tan llaminer en el món econòmic. Així, crear riquesa d'una manera constant no vol dir pas que algú sigui cada vegada més ric, sinó que al·ludeix al fet que hem d'optar per un model econòmic que generi entorns de progrés econòmic que augmentin la riquesa econòmica, cultural, educativa d'un conjunt social cada vegada més gran. I que la locomotora del progrés no deixi ningú enrera.

a debat La retallada de l'Estatut

ciu
convergència i unió

Potser ha arribat l'hora de preguntar-nos si aquest Estatut tan retallat, que si fos un producte de consum bé es podria comercialitzar a les botigues de joguines com "L'Estatutet de la Senyoreta Pepis", és aquella eina que tots plegats ens varem donar per avançar en l'autogovern. Va néixer després d'una gestació llarga i dolorosa i d'un part complicat, però va veure finalment la llum i ha viscut feliçment sense trasbalsos durant quatre anys, fent callar aquelles veus alarmistes que des de l'Espanya més rànica però també des de la Catalunya més immobiliària, no ho oblidem, auguraven un trencament de les espanyes, l'apocalipsi final, la destrucció de l'univers. Doncs no, res no ha passat durant aquests anys de normal desenvolupament de l'Estatut. Ara, però, un alt tribunal espanyol, precisament l'encarregat de vetllar per la correcta aplicació de la Constitució, ha aconseguit, tot solet, fer créixer com mai el sentiment independentista a Catalunya. Els magistrats han reinterpretat la voluntat de dos Parlaments i la dels ciutadans, i han posat límits a l'aspiració d'autogovern del nostre país. Tot el que estigui fora d'aquesta sentència no cap a la Constitució, no cap a Espanya. Al menys ara sabem on som. Aquell milió i mig de catalans i catalanes que el dia 10 de juliol es van manifestar pacíficament amb un clam gairebé unànime per la independència, tots aquells, no caben a Espanya. I ara què? No ens enganyem ni permetem que ens enganyin: per via legal no es podrà aconseguir el que el Tribunal Constitucional ha retallat. Aquelles lleis que ara es puguin canviar per recuperar el que ens han tret, també podrà derogar un futur govern d'altres majories a Madrid, precisament perquè no estaran "protegides" per l'Estatut, norma de rang superior. Amb aquesta solució, per poder mantenir les cotes d'autogovern dependríem sempre de la bona voluntat del govern de Madrid, i a aquestes altures, amics, ja ens anem coneixent tots. Espanya ens ha posat un sostre i ens exigeix que l'acceptem, tot invocant les "regles del joc". Doncs miri, potser ja no volem seguir jugant i ara ens ve més de gust sortir a fora a donar un volt, estirar les cames, respirar una mica d'aire fresc. Potser si que ha arribat l'hora de la reflexió serena i plantejar-nos seriosament, amb realisme i valentia, quin futur volem per Catalunya.

PSC
Santa Eulàlia de Ronçana

La qüestió és: VOLEM L'ESTATUT TAL I COM EL VAM VOTAR EN REFERÈNDUM.

Democràcia és el sistema polític que un dia vam decidir tenir, ningú ens va obligar i vam decidir que en democràcia la sobirania la té el poble i el poder emana del poble.

Els ciutadans i ciutadanes lliurement a les urnes escullen els seus representants legítims, que formen el congrés i el senat. Tot seguit els electes constitueixen les dues institucions i elegeixen al president del congrés i del senat i els congressistes, alhora, al president de la nació.

Els nostres representants electes van redactar la Constitució Espanyola l'any 1978, que els ciutadans i ciutadanes van validar en referèndum. En aquell moment, les declaracions del aleshores president Adolfo Suárez foren "España és una nació de nacions", interpretant el que havia d'ésser el procés autonòmic que s'encetava.

Doncs bé, si Catalunya ha fet els deures, segons diu la constitució, proposant un nou estatut d'autonomia; si el nou estatut es va votar pels nostres representants electes al Parlament de Catalunya i es va aprovar per una majoria aclaparadora; si es va enviar al Congrés dels Diputats, on els representants electes de tots els ciutadans i ciutadanes d'Espanya el van retocar i més tard aprovar; si després va estar ratificat en un referèndum per la majoria de catalanes i catalans que hi van voler participar; si tot el procés ha estat escrupolós i seguint les pautes que marca la Constitució i si la sobirania i el poder en democràcia emana del poble: no ha de ser possible que un tribunal "que està nomenat pel poble" escapci el què el poble ha decidit.

Nosaltres defugim de l'independentisme, ens declarem catalanistes, estímem Catalunya i la nostra proposta segueix sent un estat federal, on s'integrin les tres nacions històriques i la resta d'autonomies que ho desitgin.

Ha arribat el moment de deixar-nos de tebieses. Hem de treballar decididament per imposar les nostres idees, explicant i convencent a les ciutadanes i ciutadans, de què el nostre projecte és el més adient per la Catalunya plural que tenim i que no podem obviar. Dins del nostre projecte hi caben totes les catalanes i catalans, és suficientment ampli perquè tothom s'hi senti còmode i, en tot cas, per cap raó ningú se n'ha de sentir exclòs. I si tot això exigeix tornar a reescriure la Constitució Espanyola, que es faci.

El tribunal constitucional amb la seva sentència ens ha dit "aquest és el sostre" i nosaltres socialistes i progressistes no hi estem d'acord. S'ha encetat un abans i un després en les relacions institucionals. Ara toca política en majúscules, encara que l'horitzó que s'albira és molt clar: Catalunya i Espanya o seran federals o no seran.

INDEPENDENTS

esquerra

El Parlament (els parlaments) són assemblees de representants que, obeint el mandat dels electors i amb la legitimitat que els seus vots els confereixen, exerceixen el poder legislatiu sobre el territori que els és assignat. En el nostre cas, el Parlament de Catalunya té els primers antecedents en les Assemblees de Pau i Treva del segle XI, com a origen de les Corts Generals de Catalunya, instaurades per Jaume I durant el segle XIII i consolidades en els posteriors segles, fins a l'abolició feta, en mala hora, pel Decret de Nova Planta posterior a la desfeta de 1714, engolides totes les institucions catalanes pel furor centralista i malatís del borbó Felip V.

Una vegada reinstaurat el Parlament, (primer durant a República espanyola i més tard, a l'any 1980, pels acords que s'establiren durant la transició postfranquista), ara fa cinc anys, i per primera vegada, rubricava feliçment un Estatut fet en seu Parlamentària i aprovat per una aclaparadora majoria. Aquest fet, inusual en la història catalana mostrava el desig de fer del nostre Parlament una eina eficaç al servei de les persones del país. Una vegada passat per les Corts espanyoles, se'n feia una retallada que, tot i això, va ser acceptada en referèndum per la majoria dels votants el 18 de juny del 2006. La legitimitat política incidia a retornar al poble català la sobirania i dignitat que durant tants segles d'història havien estat sistemàticament esborrades.

Per això, la posterior denúncia al Tribunal Constitucional i, al cap de quatre anys, la sentència que aquest alt tribunal ha dictat són, per sobre de la lletra menuda de l'esmentada sentència, una mostra clara de la intenció de negar la sobirania al nostre Parlament, els nostres representants i, per extensió, de tot el poble català a qui es desposseeix de qualsevol índex de sobirania i dignitat.

Ara no val a dir si aquesta o aquella part de la sentència desbarata o no el sentit de l'Estatut elaborat pel Parlament. Si aquí el toca poc o allà el toca molt. L'arbitrarietat dels membres d'un Tribunal no pot substituir la feina i el pacte que significa la màxima llei del nostre país a qui, a més, es desposseeix, per llei, de les atribucions mínimes de qualsevol societat civilitzada i democràtica.

No podem acceptar de cap manera un escarni barroer com aquest i entenem (i donem suport) les accions que els nostres representants polítics acordin en defensa de la nostra dignitat.

Els grups de govern, Independents-ERC i PSC, i CiU van signar un manifest conjunt en contra de la sentència del Tribunal Constitucional respecte l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. També es van comprometre a donar el suport necessari a les iniciatives institucionals, polítiques i ciutadanes en defensa de l'Estatut i la dignitat del nostre país.

a debat Eleccions al Parlament de Catalunya

ciu
convergència i unió

Estem acostumats a sentir, cada quatre anys, una frase que ha esdevingut ja un tòpic repetit per tots els partits, tant pels de dretes com pels d'esquerres, siguin unionistes-federalistes o separatistes. Segurament és en la única cosa en que es posen d'acord sense buscar-ho: la importància cabdal i transcendència política de les eleccions de torn. "Totes són importants" –ens diuen– "però aquestes ho són especialment..." De tant sentir-ho a vegades no ens els escoltem, no fem cas de la cantarella de sempre. És per això que ens resulta ara molt incòmode repetir el vell tòpic per les eleccions del 28 de novembre. Ens resulta incòmode perquè aquesta vegada –i perdoneu l'atreviment– aquesta vegada es tracta, de debò, d'unes eleccions d'importància cabdal per la nostre societat i d'una transcendència política de gran calat. Ho direm si voleu amb la boca petita, en veu baixa i mig avergonyits per repetir una frase que acabem de criticar, però després d'entonar el *mea culpa* per la gosadia, ens refermem en el concepte de que efectivament ens hi juguem molt en aquestes eleccions: està en joc la credibilitat del país, el seu respecte internacional ara perdut, el model de convivència, la recuperació econòmica, l'orgull de pertànyer a un poble que avanci segur cap a la modernitat i el progrés, amb un govern seriós, unit i sense fissures, que treballi per la justícia social i el benestar col·lectiu, que pugui prendre decisions sense lligams ni vassallatges. Està en joc Catalunya, i amb Catalunya no s'hi juga.

PSC
Santa Eulàlia de Ronçana

S'acosten els comicis on els ciutadans i ciutadanes estan convocats a les urnes per escollir el nou president de la Generalitat pels propers quatre anys. Aquest cop ens hi juguem molt, doncs ha arribat l'hora de que tots els partits polítics es defineixin amb claredat i proposin al poble de Catalunya el seu model de país. Ara és el moment d'exercir el dret a decidir i, amb el seu vot, la societat catalana definirà quin país vol.

Ho hem dit i seguim dient, socialistes, catalanistes i federalistes, és la nostre opció i exigim que sigui respectada, de la mateixa manera que nosaltres respectem les altres opcions polítiques que conviuen a Catalunya.

Respecte per una opció política que avalen centenars de milers de catalans i catalanes, que volen que es defensin els seus drets, que es reflecteixen en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006, malauradament, maltractat per un Tribunal Constitucional descafeïnat.

Entenem perfectament que des d'alguns sectors es manifesti que el federalisme és una opció esgotada, que l'EAC "rompe España" o els que es declaren fora de la Constitució, reclamant la independència. Ho respectem però no ho compartim. Son temps d'eleccions i tothom es posiciona buscant l'assentiment de la seva parròquia i tractant de sumar més adeptes.

No sabem quin serà el resultat del sufragi, però en tot cas, diguin el que diguin els nostres rivals polítics, hi ha un fet contundent, la feina feta.

Mai un govern de la Generalitat ha presentat una obra de govern com l'actual. Fets i no paraules, dèiem l'any 2006, i hem constatat que la informació gens objectiva i partidista dels medis de comunicació no ha ajudat a que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya coneguïn amb profunditat la transformació que s'ha fet en el nostre país. Afortunadament a Santa Eulàlia en tenim proves feaents.

Els govern de la Generalitat ha construït 2 escoles cada setmana, 1 centre d'assistència primària cada 15 dies i 1 estació de metro cada 3 mesos. Ha contractat 5 mestres, 3 mossos d'esquadra i 2 metges cada dia. Més que mai, mai com ara. Això es el "Canvi Real" com diu el nostre eslògan de campanya.

No és acceptable que proposin un canvi els mateixos que van governar fins l'any 2003, quan tothom sap que en aquests últims 7 anys de govern d'esquerres s'han aconseguit fites que ells no van aconseguir en els 23 anys que van governar.

Al poble de Catalunya, que no s'amoini, l'informarem degudament de l'obra de govern i, tard o d'hora, amb la saviesa i el seny que el caracteritza, en sabrà fer la valoració, atorgant els vots a les forces polítiques que més han contribuït a des-entolpar el nostre país.

INDEPENDENTS

esquerra

Gent valenta

Per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya no proposa, només, la independència com a objectiu sinó que també la proposa com a conseqüència. Les causes són evidents. Així, políticament, el carreró sense sortida a què ens exposa la retallada d'un Estatut, ja prèviament esmenat i llimat, situa el país en una cruïlla sense precedents: o continuem sent els masovers dins del nostre país o, senzillament, fem un pas endavant.

I, per això, des de l'any 2003, Esquerra ha portat a terme una sèrie d'iniciatives per afavorir la radicalitat democràtica, la transparència i la participació de la ciutadania en els assumptes de la "cosa" pública impulsant la prohibició de les donacions anònimes a partits, la limitació de les despeses de campanyes electorals, o la creant l'Oficina Antifrau de Catalunya, que ha de ser l'eina per tornar a donar valor la tasca política, esborrant la sensació d'impunitat de la corrupció.

D'altra banda, l'aprovació en les dues darreres legislatures dels diferents Pactes Nacionals, neixen a partir del compromís d'Esquerra per vetllar per la conciliació i la concertació política, amb un visió a mig i llarg termini. Es tracta d'acords vitals per al país com els pactes nacionals en matèria d'immigració, de Recerca i Innovació, d'Educació, etc.

Però també hi ha causes econòmiques que duen Esquerra a enfortir el seu clam. Les més decisives són el mal finançament del país (totes les institucions, inclosos, és clar, els ajuntament en pateixen les conseqüències!) i el dèficit fiscal que suportem, que s'arrosegua d'anys i panys i que fa trontollar la capacitat del nostre país de continuar de generant riquesa (un dèficit que va de 18 a 22.000 Milions d'€ cada any i que fa pensar que patim la crisi mundial, patim la crisi espanyola i a més hem de suportar una altre crisi, la de manca de finançament prevista a l'Estatut).

I, a més, hi ha les causes que no cal discutir: la dignitat d'un país i la seva gent. Les eleccions al Parlament ens tornen a donar la veu, però ja sabem que les lleis que s'hi discuteixen i es voten continuen sota l'estreta vigilància de l'Estat que, més que mai, reivindica una total sobirania sobre les nostres institucions, deixant en evidència, ara sí, que només acceptaran un parlament dòcil i servil.

a debat Balanç de la legislatura

ciu
convergència i unió

Ens diuen que hem de parlar en aquesta con-
traportada del balanç del mandat que s'acaba.
Han estat quatre anys intensos, també plens
de dificultats per a nosaltres.

Pels partits de govern el tema d'avui és sug-
gerent, ja que els permet presentar un seguit
d'obres i infraestructures que s'han dut a
terme per demostrar la seva preocupació pel
benestar col·lectiu. Contra aquests arguments
poc hi podem fer, doncs estant a l'oposició
no hem pogut prendre cap decisió. Tan sols
podem dir que les coses s'han fet amb molta
alegria, vivint en un núvol de bonança allunyat
de la realitat econòmica del país, gastant uns
dinners que no tenim i desaprovechant els recur-
sos extraordinaris dels dos Plans Zapatero.

Es va començar el mandat l'any 2007 quan
tots els programes electorals s'havien redactat
comptant amb la bonança econòmica
d'aquells anys, però el govern de Santa Eulàlia
no s'ha donat que posteriorment les coses
han anat canviant de forma radical i no ha
sabut adaptar-se a la nova situació, coneixent
les limitacions econòmiques que tenim i tin-
drem encara en el proper mandat. S'han gastat
recursos indiscriminadament, amb passeres
majestàtiques com la de can Burguès o inver-
tint més de cent mil euros en la confecció i
senyalització al pavimentat dels carrers d'un
pas per a bicicletes a La Sagrera, on no s'hi
veu circular mai ningú. Això ens ha portat a
que a l'inici del 2011 Santa Eulàlia estigui més
endeutada que mai en la seva història, amb
crèdits que superen els sis milions d'euros, i
alguns d'ells en condicions que el sentit comú
indica que haurien de ser inacceptables. Hi
ha hagut una obsessió irresponsable per co-
mençar obres, quantes més millor, sense saber
com es podran pagar. El govern viu encara
instal·lat en un núvol de bonança que ja no hi
és.

És una llàstima no haver prioritzat d'una altra
manera les inversions. Gastar malament els
dinners o gastar-ne més dels necessaris, sobre-
tot en moments com els actuals, resulta un
disbarat, una gravíssima equivocació i un
greuge per aquells que se'ls hi trenca el cotxe
per l'únic pecat d'haver de circular pels camins
del poble en lamentable i permanent mal estat;
pels que no disposen encara de xarxa de cla-
vegueram com el barri del Bonaire; pels que
per sortir a peu de casa seva s'hi juguen la
vida, com les prop de quaranta famílies de
l'entorn de la Tenda Nova; pels que han de
patir a la nit la falta d'enllumenat al camí de
can Figueretes o al desviament de can Sabaté
des de la carretera; pels que no tenen un
aixopluc a les parades del bus, i han d'agu-
antar estoisment les inclemències del
fred i la pluja a l'hivern o el sol sufocant a
l'estiu. Moltes d'aquestes inversions son de
poc calat, però solucionarien problemes reals
del dia a dia dels nostres veïns. Confiam en
que en un futur proper estarem en disposició
de poder-los resoldre.

PSC
Santa Eulàlia
de Ronçana

No som millors ni pitjors, però sí hem estat
determinants en la transformació que ha so-
fert Santa Eulàlia els últims quatre anys, per
no dir els últims 8 anys.

El pacte de govern a que es va concretar al
principi de legislatura, ens va donar la res-
ponsabilitat de les regidories de Acció Social,
Barris i Relacions Ciutadanes, Serveis ambien-
tals, esports, joventut, salut pública i consum.
Podem afirmar que el Pla d'Acció Municipal
s'ha complert gairebé en la seva totalitat i
fins i tot, en les circumstàncies que ens a
tocat viure, hem augmentat la dedicació en
totes les qüestions relacionades amb les
persones i les famílies, per pal·liar els efectes
de la crisi en que estem immersos.

Evidentment, la valoració l'han de fer els
ciutadans i ciutadanes de Santa Eulàlia, però
en el que respecta a nosaltres, estem molt
satisfets per haver complert els compromisos
adquirits, executant la quasi totalitat del
programa amb que ens varem presentar a les
eleccions l'any 2.007.

No podem dir el mateix de la cartera
d'Activitats, que varem assumir a mitjans de
l'any 2010, on estem treballant per ordenar
les activitats que es realitzen en tot el muni-
cipi. Existeixen borses d'activitats amb pre-
sumptes irregularitats, arrossegades des dels
governos de CIU, a las que donem prioritat,
per tal de corregir la disfunció i perquè se-
gueixin exercint les seves activitats, restin
totalment legalitzades d'acord amb les direc-
trius urbanístiques, s'esvaeixin els dubtes
que planegen al seu voltant, i segueixin
creant riquesa i llocs de treball en el nostre
municipi.

Alhora que desenvolupàvem les tasques que
teníem encomanades, participàvem activa-
ment, com no pot ser d'altre manera, en totes
les inversions que s'han anat fent en el mu-
nicipi, que es poden veure tot passejant per
les places i carrers del nostre poble.

No es qüestió d'anar anomenant tot el que
s'ha fet, només a tall de recordatori, gaudim
d'un Centre d'Assistència Primària, d'una
Escola Bressol al Rieral i una nova Escola de
Primària a la Sagrera i ben aviat gaudirem de
la nova biblioteca municipal.

Ha estat i està sent una legislatura intensa,
on no s'han regatejat esforços i malgrat les
dificultats financeres que s'han declarat en
la segona meitat, n'hem sortit ben parats i
amb molt rigor en les despeses, hem anat
mantenint i ampliant serveis que hem estimat
necessaris a donar als ciutadans i ciutadanes
del municipi.

Esperem que els ciutadans i ciutadanes en
facin una valoració general positiva de la
gestió que hem fet en el govern municipal.

INDEPENDENTS

esquerra

Tantes coses fetes, tantes coses per fer...

L'anàlisi i avaluació són aspectes necessaris
en qualsevol projecte: és només amb aquest
procés que es pot dir si el resultat final s'acosta
o no al planejament inicial i, així, si les expec-
tatives creades han tingut una resposta ade-
quada o no. No podem pas dedicar aquest
espai a fer una anàlisi exhaustiva de l'acom-
pliment del programa que, d'altra banda, for-
marà part de les informacions que el nostre
grup està editant i que rebreu ben aviat a casa.
Sí que volem afirmar que estem molt satisfets
de la feina i el compromís amb el poble dels
nostres regidors i regidora: el grup d'Independ-
ents-ERC, la trentena llarga de persones que
dia rere dia, setmana rere setmana, treballa
amb un únic objectiu de servei al poble, con-
firmem sense dubtes que a, l'equip de govern,
els representants dels nostre grup han respost
amb treball i eficiència davant la responsabi-
litat adquirida fa anys.

Santa Eulàlia de Ronçana partia, fa vuit anys,
d'una necessitat de noves propostes i actua-
cions en aspectes com l'educació, els esports,
la promoció econòmica, la sanitària, la connexió
i mobilitat entre barris, o de reforçament de
les existents quant a suport a les entitats, cul-
tura i festes o gestió de les deixalles. En
tots aquests aspectes, i d'altres, la feina rea-
litzada pels regidors d'Independents-ERC ha
estat de gran valor pel poble. Així, les passes
donades amb la inauguració de dues escoles
(una de primària i una escola bressol), la faci-
litació en la posada en funcionament del nou
Centre d'Atenció Primària (CAP), la recollida
porta a porta d'escombraries, les passes fer-
mes per actuar adequadament en tota la traça
del riu Tenes en el nostre poble, la posada en
funcionament de l'autobús municipal i
l'autobús ràpid cap a Barcelona,... o l'augment
en les assignacions per a les entitats del poble
(que s'ha traduït en una vida associativa rica
i de gran valor per la cohesió social), la conti-
nuïtat de la participació de la població en les
comissions de cultura, de festes, en el Projecte
educatiu de Poble, en el pressupost participa-
tiu jove, etc. signifiquen avenços que difícil-
ment podran tenir retrocés en el futur.

Això són exemples que es podrien anar allar-
gant però que, essencialment, marquen com
ha estat de fructífera aquesta legislatura per
a la gent de Santa Eulàlia de Ronçana: un
període que, a més, s'ha vist immers en una
crisi econòmica global que no ha comportat,
però, cap defalliment en els serveis que
l'ajuntament proposa a les persones. Es tracta,
doncs, de saber convertir aquest pas endavant
en una riquesa que a hores d'ara, formi part
de la vida de tothom. En una riquesa que ens
defineixi com a poble: riquesa en oportunitats
de desenvolupament personal dins d'un col-
lectiu, riquesa de relació entre les persones,
riquesa en la capacitat d'oferir qualitat de vida
que ara, de cara a les eleccions que se cele-
braran d'aquí a uns mesos, pretenem posar
en valor proposant nous projectes i noves
propostes que tornin a recollir la il·lusió de
tothom.

**Des d'ara el Registre Civil té un nou número de telèfon i fax, és el 93 844 81 38.
L'antic número, el 93 844 86 50, passa a ser el de l'Agrupació núm. 47.**